

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány-utca 84. III. em.

Felöltes szerkesztő:
FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:

Egész. évre 6 K. Fél évre 3 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

ÉBREDEÉS.

Az emberi vérontás ellen és a békés életért folyó küzdelem forradalmi szele új életre bízta az embereket. A kizsákmányolt proletarizmus kezd ébredni és ebben az általános megmozdulásban örömteljes lélekkel látjuk a rég csüggedő pincérek szervezkedését.

A szunyadó paraszt nagyszerűen fellobbantotta az Újkor árnyalatában alakult radikális mozgalmi bizottság, amelynek első célja az országos egyesület reorganizálása, új erőkkel megtölteni, hogy munkaképes legyen, továbbá a százalékos órabért megvalósítani. G.

A Szövetség.

Régmúlt idők ködfátyolos képei merülnek föl előttem, amikor leírom ezt a címet: *Szállodai, vendéglői, kávéházi alkalmazottak országos szövetsége.*

Milyen látomások!

Egy Szövetség! Egy Országos Egyesület! Mint a cimben foglalt iparágak összes alkalmazottait egyesítő testület!

Milyen perspektíva! Milyen kolosszális munkatér!

Megszerezni a pincérség részére a létminimum biztosítását, munkabér által. A lealazó borralvó helyett behozni a százalékrendszert. Létrehozni az egységes munkabeosztást a revier-rendszerrel. Kiküzdeni, kiharcolni, a szakképesítést. *A munkaközvetítő kikapcsolásával megteremteni az egységet, a szilárd-ságot, a belső konzolidált egyesületi életet.*

Egy egyesület, amely nemcsak kifelé szocialista, hanem befelé is. Egy egyesületet, amely a szocializmusnak nemcsak a külső sallangjait szedi magára, hanem annak benső eszméi tartalmát is magáévé teszi. Amely nemcsak a gyűlöletet hirdeti, hanem a szeretet is. A humanitárius és kulturális célok szolgálatát nem-

csak ad hoc gyakorolja, hanem jó egészséges pénzügyi politika mellett azokat allandósítja, rendszerezíti.

Ez volt az az eszmekör, amelyben mozogtunk, amikor a szervezés nagy munkájának annak idején neki feleltünk. Az alap, az osztályharc álláspontja volt, mindazt amit fontosabb elősoroltam, ezen az alapon meg is valósíthattuk volna.

Amde az a szellem, amely az első szakszervezeteinket eltöltötte, amely a lelkiismeretlen demagógia útján lett otthonossá soraink között, lehetlenné tette, hogy a jó alap fölé egészséges lakható épület emeljünk.

A jórészt csak úgy *bepofozott* egyesületi tagokat a féktelen szenvedélyességnél egyeb nem vezérelte. Az volt nagyobb, az volt dicsőbb, aki mennél nagyobb vörös karót nyelt el. A józabb fel fogásu inkább az egyesület fontebb leírt programját szem előtt tartó tagokat és vezetőket nem tartották eléggé „vörösöknek”, tehát a terror minden eszközével irtották őket.

Azután, mikor már nem volt kit irtani, elpihent a nagy harc, csöndes lett a temető. És csöndes még mindig, csak néhány hiénájuk jár-kél a sírok közt, éhes korgó gyomra új áldozatát lesve.

Ezek a hiénák még mindig a terror bunkósbotjával csapnak fejbe mindenkit, aki életjelt ad magáról, mert tudják, hogy a hiénák csak a holtak között létezhetnek, az élők a pokol fenekére fogják kergetni őket.

Hiszem azonban, hogy az új mozgalom életrehívói ezuttal levonják a mult tapasztalataiból a kellő tanulságokat és a Szövetség reorganizálásánál mindenekelőtt a *szakmát érdeklő kérdéseket fogják közérdekeknek tekinteni.*

Megreformálni ezt a szakmát, fenekestől átforgatni, *hogy ez a szakma emberekhez méltó foglalkozás legyen.* Szeretettel és tárt karokkal fogadni

mindenkit, ki ebben a munkában részt óhajt venni és nem a „vörös” felül bélyegzést kell nézni, hanem azt, ki milyen ügybuzgalommal járul hozzá szakszervezetünk kiépítéséhez, programunk megvalósításához.

En hiszem, hogy ügyeink helyes kezelésénél és az emberekkel való bannitudas révén, rövid idő múlva senki sem lesz nálunknál meggyőződésebb szociáldemokrata, de a szocializmus nem rémként kell elibük tartani, hanem annak előnyös voltát kell gyakorlatilag velük éreztetni. *És csakis ezt, ezt kell tenni.* A betegnek az erőtadó aszút nem úgy kell beadni, hogy attól megrészegedjen, hanem úgy, hogy az attól erőt tudjon kapni, labra tudjon állni, hogy majd mind egészséges erős szervezet együtt harcolhasson politikai és társadalmi téren a többi nagy és erős szervezetekkel.

Farkas János

Nagy riadalom a Szövetségben.

Megrémültek a radikális pincérek felvonulásától. — Az Újkor tudósítójának nem engedték meghallgatni a gyűlést. — Elérkezett a naplopók felelősségre vonása.

Budapest, 1918. január 8.

A magyarországi szállodai, éttermi és kávéházi alkalmazottak országos egyesületében, amely azonban az egész országban eddig ismeretlen, január hó 8-án délelőtt taggyűlés volt.

Az érdeklődés elég gyenge színben festet, de mint láthattuk, nagy meglepetést okozott a radikális pincérek ujjonnan szervezett párt felvonulása a gyűlésre.

Keszei Florián elnök fél 11 órákor nyitotta meg az ülést és az első ténylegesen volt ennek a bornirt falusi bakter szellemű szocialista cégérral takarodó zsarnoknak, akit az Angol kávéházban egy pincér szak-társ, mert mint főpincér elvonta a kimenő-jét, össze-vissza pofozta, hogy az Újkor tudósítóját a gyűlés elhagyására szólította föl. Ezzel a brutális antiszociális eljárásá-

val egy újabb pecsétet ütött arra a bizonyítványra, hogy ő a fejobolító kupak-tanács elnökének való és nem intelligens pincéreknek.

Alkalmunk volt meggyőződni róla, hogy még a korrupt kávéosk és vendéglősök is respektálják a sajtójogot, sőt mint nyílt ellenfélnek is megengedték, hogy részt vehessünk a gyűlésükön, no de elvágva mit lehet az ilyen szakszervezeti grajlerosoktól kívánni. Sokkal fontosabb az az erkölcsi győzelem, amit az első találkozás alkalmával aratott, Kálmán István felszólalása folytán a Radikális-párt.

Ezt mindjárt a gyűlés előtt érezte a vezetőség, ezért tettek meg minden óvintézkedést, ezért vált kellemetlenné az Ujkor tudósítójának az ottléte is. Szintén látni lehetett, hogy a vezetőség valóságosan megrémült a Radikális-párt felvonulásától.

Az elnöki megnyitó után Hanisch Pál titkár szólalt fel és éppen kapóra arról beszélt, hogy a háború alatt nem lehetett szervezkedni. Sűrű közbeküldések szakították felbe különben is érthetetlen, szinte kellemetlen zavaros hangját: Ez nem igaz! Ez egy merő valótlán állítás, pincérszédítés. Majd arról beszélt, hogy a Radikális-párt az egyetlen kívül szervezkedik.

Kálmán István a radikális pincérek nevében szólalt fel. Mozgás az egész teremben. Minden szem feléje fordul és kíváncsian várják, mit fog mondani. Nem fogadja el Hanisch Pál azon állítását, hogy a háború alatt nem lehetett szervezkedni, mert amíg a Pincérek egyesülete a télen-ségben töprengött, addig a többi szakmák teljesen kiépültek és nagy fizetések vitak ki maguknak, sőt tudomásom szerint egész új egyesületek is létesültek, akiket kizárólag a háborús viszony utalt rá arra, hogy szervezkedjenek, már pedig nem hiszi, hogy volna egy szakma is, ahol a munkások nagyobb elhagyatottságban volnának, mint mi borraivalóbb élő pincérek, akiknek munkabérei a mai viszonyokhoz olyan csekély, hogy az egyáltalán nem képezheti létfontosságunkat. Ez mind azonban a vezetőség hibája, amely nem törődött a pincérség anyagi érdekeivel és nem viseli kellően szívén a pincérség ügyét. Úgy van! Igaza van! Nincs élet bennük! A titkár ur egész nap dominózik!

Kálmán István folytatja. A vezetőség azt várta, hogy a hegy jöjjön a karavánhoz és elfelejtette azt, hogy nekik kellett volna a hegyhez menni, ahhoz a sok ezer szervezeten pincér tömeghez, ami van az országban.

Most az egyszerű fordítva történt meg, mert a vezetőség nem törődött, indolens és a pincérséget annyira elvadtították az egyesülettől, hogy először az egyesületen kívül lehet csak érintkezni és tárgyalni velük az egyesületről. Nagy tetszéssel fogadott be-

széd után Máty Kovács József következett, aki arról beszélt, hogy Weisz Dániel egyáltalán nem törődik a munkaközvetítő ügyeivel. Ügynökösködi. Máty Kovács erősen támadja és tényekkel bizonyítja, hogy különösen az éttermi közvetítő ügyeket hanyagolja el.

A gyűlés egy szervező-bizottság megalakítását határozza el, ezzel befejezi a tanácskozást.

Egy állhír a kávéházi pincérek 70 koronás bérmozgalmáról.

Szervezkedési mozgalmunk nyomán "Az Est" című lapban megjelent egy cikk amely szerint a kávéházi pincérek 70 koronás bérvizitást követelének. Minthogy az Ujkor sem a budapesti pincérek mozgalmi bizottsága ilyen természetű mozgalmról nem tudott, feltettük talán a kutyaoili pincérek körében született meg ezen idea.

Nyomban érdeklődtünk iránta, de az egész pincérség között nem tudtak róla. Így a legnagyobb sajnálattal meg kell állapítanunk, hogy a fent jelzett 70 koronás bérmozgalmról a pincérség nem tud és nem is volt kezdeményezése. A pincérség részéről azért volt szükség ezen megállapításra, mert az ilyen alapról, hirtől származó és keresztül nem vitt sikertelen állomozgalmal rontják a pincérek bizalmát, de tisztelteljesen megjegyezzük, hogy a kávéházi pincérek részéről teljesen jogos ez a követelés, melynek a keresztülvitélhez azonban erős szervezeti erő kell, mert ez másképpen nem megy.

Komédia a Royal orfeumban.

Érdeemes lesz felemlíteni azt a valóságos komédiát ami a Royal orfeumban naponta lejátsszódik. Van ott ugyanis egy kikapott színész mint üzletvezető. Ez a szegény ember többet szeretne tudni mint a tanult szakpincérek, de nagyon sajnálatra méltó helyzetben azt sem tudja mitévő legyen. Az igazgatóság állítolag minden nap kioktatja miképpen hajszolja és zavarja a pincéret, hogy minél több lózungot csináljanak és jaj neki szegénynek ha egyik-másik nap kevesebb a bevétel. Akkor megállás nélkül fejvesztesen fut, szaladgál, de ennek a komédiának rendszerint egy-egy pincér lesz az áldozata. Azt hiszik ha régebbi pincéret leváltják, az új kihasználhatóbb, több lózungot fog csinálni, már pedig, hogy ebben mennyire tévednek azt felesleges külön regisztrálni, de ki tehet róla, hogyha egy olyan igazgatóság amely a pénzharcoláson kívül önmaga sem ért semmihez és még a tetejében egy teljesen szakavatatlan színész áll az üzlet vezetése élére.

Különb is ez az igazgatóság annyira éhes társaság, hogy a személyzetének naponta meg egyszer sem ad tisztességes

kosztot. Szerintük csak vacsora jár a pincéreknek, de rendszerint ez is olyan silány kotyvalék, hogy szintén ehetetlen. És ilyen hitvány ellátás mellett hajszolják az emberket a munkába, mert az igazgatóságnak rövid időn át a pincérség bőren szerzett sok ház még mindig nem elég. Felhaborító bánásmódjuk szintén példátlan, magam tanuja vagyok annak amikor az egyik igazgató vén számarlak titulált egy hatvan éves öreg alkalmazottat.

Válasz Hanisch Pálnak

Egy év óta nem láttam a nyilvánosság kizárásával megjelenő „Szövetséget”. Azonban a legutóbbi száma egy régi kártyáms felhívta figyelmemet. Itt aztán olvashattam, hogy milyen aljas galád hazugságokra és ferdtésekre képes Hanisch Pál.

Azt írja, hogy én a Farkas János elleni sajtóperben koronatanuja voltam Farkasnak, holott úgy é, mint a felhajtolt tiz tanu nagyon jól tudják, hogy én a főtárgyaláskor a kórházban fektüdtem. Hiszen ez volt egyelőre szerencsémük, mert ha én a tárgyaláson résztveheték, akkor módomban lett volna bebizonyítanom, hogy Farkas igazat irt és nem kellett tölem szerznie az adatokat. Hiszen Farkas személyesen látta, amikor a titkár kéjnöket fogadott a helyiségben és az én tiltakozásom ellenére kiszolgáltatta őket.

No de hagyjuk mindazt, ami még a bíróság előtt fekszik. Nekem még lesz alkalmam a felvonulatot tanukkal szembekezelni és majd meglátom, hogy akkor is olyan jól fogják-e tudni a leckeiket, mint a legutóbbi tárgyaláson.

Majd ki fogom mutatni, hogy Hanisch Pál titkár fizetésével arányban nem álló na y tétéken játszott és vesztet. Hogy hazárdjáték nem volt, az I. Kerekes Ferenc nagy boszuságára tisztán az én érdemem, mert én nem engedélyeztem.

Halottam, hogy Kerekes Ferő is tanuknak volt becitálva. (Ja igen! Hisz épp akkor volt betegségyelő kiosztás.)

Módomban lesz rámutatni, hogy az egyesület éjjeli élete miatt napról-napra jöttek asszonyok, feleségek és anyák paraszkodni, botrányt provokálni, hogy fiaik, ferjéik naponta fillér nélkül jönnek haza. Ugyancsak tömegesen irták a feljelentéseket a rendőrségre, leleplez ezen büntányt.

Arra, hogy mikén' jöttem ki a kőr bérteléből, nem kell többször rámutatnom. Elég annyit tudni, hogy én önként jöttem el, mert nem akartam zsaroló emberekkel egy fedél alatt lakni.

Most csak még egyet.

Azon pilléreket, amelyeket Hanisch olyan nagyon félt, kívülről nem döngöti senki. Azokat egyedül Hanischék működésétől lehet féltetni.

Egy Hanichnak nincs joga azokat fél-

teni, mert azok fölépítéséhez sem meggyőződésből, sem doláción ellenében hozza nem járult. Akkor, mikor azon pilléreknél az alapjai lerakva lettek, ő átpártolt az ellentáborba, konc ellenében, pedig közlünk az többeknek lett felajánlva, de ily aljasságra egyedül ő volt kapható. Vagy te'intsünk más korszakra, amikor Hanisch Pál az egyesület ingóságait használta fel a saját céljaira.

Igy néz ki az ember, aki mindig csak önérdék hajászó volt és sohasem az önzetlen tettek embere sem a szak-, sem a pártmozgalomban.

En bátran állítottam, hogy én, aki az év felét betegágyban töltöttem, többet dolgoztam a pártmozgalomban egy fél év alatt, mint ő egész szakszervezeti titkárságának ideje alatt.

Ezt ha kell, adatokkal tudom bizonyítani.

Ezek után kartársaimra bízom, hogy kit illett a ptuj! jelző, amelyet Hanisch a Szövetségben felém köpött.

Müller Mihály

HIREK

Panaszokat d. u. 5-6-ig halgatunk meg, egyéb ügyek posta útján is elintézhetők, aki az Ujkor elő akaria fizetni egy levelező lapon küldje be a pontos címét. Lakás és helyváltozást kérjük levelező iapon bejelenteni.

Tábori élet az orosz fronton. Fiaink milliói mint csinálnak most a nyugalmas orosz fronton, ez a kérdés ugyan kit ne érdekelne. Megnyugtathatjuk olvasóinkat az orosz fronton már egész civilizált élet folyik, nincs hiány semmiben, még a jó muzsikaszóban sem, amit egyik legkellemesebb oldala a békére fordult állapotoknak. Sternberg budapesti hangszer-gyára szállítja most már a szembenálló orosz fiúknak is a híres magyar hangszereket: A harmonikát és a furulyát és ezer meg ezer kedves kis zsebhangszerrel, mint szájharmonikát, okarinát, csuda-fuvolát, varázstrombitát.

Egészségügyi sorozatos orvosi előadások a modern szakszervezetekben. A budapesti modern munkás szakszervezetekben esténként egészségügyi orvosi előadásokat hallgatnak a munkások. Az orvosok figyelemreméltó módon tárják fel a betegség kezdetleges csirait, amiből lesz a betegség, majd kioktatják miképpen lehet gyógyítani és védekezni ellene. Csőalattosképen a pincéregyesület vezetősége még erről sem gondoskodott tagjai részére, pedig a pincéreknek ezer szerencséjükre szolgálhatna egy ilyen előadás meghallgatása. A jelenlegi vezetők sokkal több gondot fordítanak arra, hogy legyen elég kártyapárti és domino, mind bár mi másra, mert náluk ez a fő és fontos.

Nagy erővel folyik a szervezkedés. A radikális pincérek mozgalmi bizottsága lankadatlan erővel szervezi a pincérséget. Minden nap más kerületben hívnak össze

értekezletet ami számítás felett nagy sikerrel jár. Úgy látszik a mai viszonyok megértetik, hogy az egyesülésben rejlik az az erő melyet az ember munkaértékelését és megbecsülését kilehet vivni.

A radikális pincérek köszönetnyilvánítása a sajtónak. Mint hogy a mozgalmak megindítása alkalmával a sajtó meleg szeretettel karolta fel egyesületi mozgalmunkat, ambar az alakuló ülésünkön jelen volt képviselőinek ki nyilvánítottan a pincérek nevében és uton is mondok hálás köszönetet, az Uj Hírek, Déli Hírlap, Pesti Napló és Pesti Hírlapnak: különös hála adóznék

Kálmán István elnök.

A szervezett pincérekkel nem lehet kikezdni. Egy érdekes eset történt a Royal orfeumban Budapesten és ezt érdemesnek tartottuk feljegyezni. Korábban, este valami állítólagos rendőri lapok tudósítója kihuzta a széket a sarokból a járdára. Mint hogy különben is tilos helyre ült a tudósító ur és mivel, hogy akadályozta a járást, az egyik fizetőpincér felkérte, hogy üljön vissza a sorba. A tudósító ur magából kikelve ráfordmedett, hogy semmi köze hozzá. A fizetőpincér természetesen megadta neki a maga választást, amivel az illető ur ement az egyik pincérvé, de a mozgalmunkból és szervezkedésünkől megijedt igazgatóhoz panaszra, hogy a pincér goromba volt vele. És szinte csodálatra méltó a fönt jelzett igazgató ama válsza a tudósító urnak, hogy vigyázzon a szavaira, mert ezek szervezve vannak és nem lehet velük kikezdni.

Wassermann Mór Szeiffersteiner-féle fenyegetődzése. Az „Emke” kávéház egy kissé talán túlságosan is türelmes személyzetét igen kellemes ünnepi megiszteltetésben részesítette a karácsonyi napokban Wassermann Mór a kávéház tulajdonosa.

A honvédelmi miniszter egyik legutóbbi rendelete szerint a mindenféle katonai szolgálatra alkalmatlanok behívását is elrendelte, akiket könnyű szolgálatra osztanak be. És ez Wassermann urnak úgy látszik nagy örömeire szolgál, mivel hogy ezt a saját érdekében iparkodott is kihasználni. Alighogy a rendelet megjelent, azzal fenyegette meg személyzetét, hogy aki nem fog még jobban meglapulni Wassermann ur nagas színe és parancsa előtt, azt bevonatja. Noha ez csak olyan Szeiffersteiner-féle fenyegetődzés, mégis meg kell állapítani a kapitalista szemérmelen kapzsiságot, amennyiben ezzel még jobban kihasználni célozta személyzetét.

Pedig tudtunkkal Wassermann urnak mintegy dúságzag honpolgárnak kétszeres kötelessége volna legalább könnyű katonai szolgálatot teljesíteni, ha már más szolgálatra nem alkalmas, de ő okos ember és maga helyett másokat küld oda.

Már pedig Wassermann ur ezt könnyebben megtehetné, mint bármelyik személyzete, mert ha ő bevonul, az ő családjának egy cseppet sem fog hiányozni a kenyér-

kereső, ellenben egy szegény pincérszalad a végpusztulásba esik kenyérkereső nélkül.

LEGUJABB.

A Szövetség vezetősége akadályozza a szervezkedést.

A Szövetség vezetősége mintha már érezni hajóuk sülyedését, minden eszközt megragadnak, hogy akadályokat gödítse nek a szervezkedés útjába. Egbekiáltó korrupt címzussal dolgoznak, ami még talán Tisza Pistától sem tellett ki. A szervezkedő Radikális pincérek több vezetőjét nem akarják felvenni az egyletbe, mert tudják, hogy ezek egy percig sem tűrnék az ottani hányag állapotot.

Változások: Rényi Rezső főpincér, aki nemrég érkezett haza rokkanat a harc-térrel, a Germánia kávéháza lépett be Budapesten. Názám László az aradi restaracióba. Hunyadi István aradi restaracióba. Tóth Béla az aradi restaracióba. Müller Alajos a Hungaria szálloda étterembe Budapest. Weisz József fizetőpincér a Royal orfeumba Bpest. Sreiber Sándor az Ausztria kávéháza Bpest. Schütz István reggeli számló az Erzsébet királyné szálloda hávéháza Bpest. Kaj Sándor a Freinreisz-féle étterembe Bpest.

Ákom-bákom. Az új esztendői expozék egyike a legerdekesebb és a legacélosabban csengő Hanisch Pal újvi cikke, melyet a Szövetség című lapban firkantott. Ha ezt a cikket egy elemi iskolás gyerek írta volna, vagy elemi iskolás gyermeknek lett volna írva, talán mint kezdő próbálkozás meg is felelné, azonban egy szakszervezeti titkártól teljesen elfogadhatatlan. Hogy ennek a cikknek alacsony és gyenge szemléletiségű tényekkel igazoljuk, alább idézzük az abban foglalt pár kivonatot.

„Légelejn mondja. Ismét mögöttünk egy nélkülözésekkel és ezer bajokkal járó háborus esztendő, amelynek véres nyomában lépve, reményteltebben megújtát az egy új esztendő bizonytalanságába. A fenti bevezető csodaszörnyeteg hasonlít egy rákhoz, amely egy helyen mozog, és a mennyit előre, kétszer annyit meg hátra. Most pedig idézzünk egy másik csodabogarat, mely így hangzik: Újév közöttöntt ránk, időszerű tehát, hogy a felhozott tanulságokból válogassuk ki azt, amit jónak látunk és ezt vigyük át az új esztendőbe, azt hisszük, elég jókor ahhoz, hogy eltűnjünk felette. Ezzel azt szerelte volna mondani, okuljunk a mult tapasztalatain, mint leszűrt igazságokon, hogy ezek célirányitók legyenek a jobb helyzetünk jövő küzdelmeiben. Kritikai sorainkat be-bocsátással fejezzük be, mert hisz Hanisch Pálnak egy energikus felvilágosító cikk megírásához halvány fogalma sincs és sohasem volt. Köztereni lábatlankodását a Mope-féle pincéregyesületben kezdte mint címíró és követítő, majd később pénzbezdő lett a budapesti kávésséggedéknél s mint ilyen megfelelő szemleli vezér hiányában lett ideiglenesen titkárrá választva, ahová azonban az ő klikek által úgy befészkelte magát, hogy még azok sem tudták mint nem alkalmasat onnét kitenni, a kik csak ideiglenesen választották meg arra a tisztségre.

Szerkesztő-kiaadó: GREGORITS ISTVÁN.

Vendéglősök REJTVÉNY figyelmébe.

HOGYAN SZEREZHET INGYEN?

Az üzleti forgalom előmozdítása érdekében egy pénzdobásra működő zeneautomatát. Súlyozemre vagy villanyhajtásra berendezve díjmentes felvilágosítást ad az Első Magyar Zeneautomata- és Villanyzongora Kölcsonzési és eladási intézet, Budapest, VII., Rákóczi-út 14. sz.

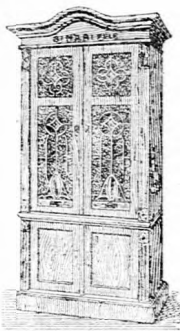
Telefon: 118—67.

Ugyanott előnyös feltételek mellett:

Villanyzongora és zeneautomata kölcsönzés, bérlet, eladás, jókarban tartás, hengercsere és átalakítás tetszés szerinti darabokkal.

Használt zeneautomaták felárban!

Érdeklődőknek vételkötelezettség nélkül mutatjuk be dúsz mintaraktárunkon működésben levő zenéinket, melyek a modern zenetechnika legújabb vívmányaival hegedű, hárfá, gitár, mandolin, xilofon stb. kísérettel vannak felszerelve.

Budapesti Óvadék Szövetkezet

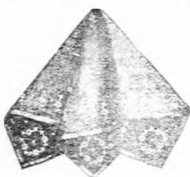
Óvadékokat éttermi, kávé- és szállodai pincerek részére **kortáttanul folyósít** és váltópénzeket. — Tagfelvétel bármely időszakban. — Kedvező feltételek. — Gyors és előnyös lebonyolítás. — Hivatalos helyiség: Budapest, Rákóczi-út 55 II. Hivatalos órák: D. e. 9—12-ig, D. u. 3—6-ig.

NAGY IGNÁC

szűzöléscikkészítő
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dúsán felszerelt raktárát mindennemű pincéfelszerelési cikkekben, u. m. borszivattyúk, szűzőgépek, hordógöyölök, pasteurizáló készülékek, palackok, parafadugók, cinkékben stb. Kiváló készítmény!

PAPIRSZALVÉTA

Kávéházi fehér krepp hajtogatva. Éttermi puha papírszalvéta 50-50 cm. nagyságban legutányosabban beszerezhető: **őzv. Berkovits Károlynénál** Budapest, VII., Sip-utca 4. sz. TELEFON: 106—07.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet

szolgálunk fel. ■■■■■

MATTONI FELE
GISSHÜBLER
természetes gyógyvíz
SAVANYÚVIZ.

Legjobb asztali és üdítő ital. — Kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál. — **MATTONI HENRIK** Budapest, VI., Teréz-körút 37.

TÖRLEY

KOVÁCS

VENDÉGLŐ

a „Piros almához”

A volt Sipos-féle vendéglő a San Remo kávéház mellett.

Négyfogós teríték 3.20 korona.

Szakmabeliek étkezője.

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árúit ajánljuk és vásároljuk.

STERNBERG ÁRMIN ÉS TESTVÉRE

Császári és királyi udvari

Budapest, VII., Rákóczi-út 60. **HANGSZER-GYÁR** Budapest, VII., Rákóczi-út 60.
(Saját palotájában) (Saját palotájában)

Bösendorfer, Ehrbar, Koch & Korselt, Wirth, Laubner & Gloss, Stingl stb. stb. legkiválóbb külföldi **zongorák** és **pianók**, valamint hírneves saját gyártmányaink dúsz raktára.

Zenélő automaták vendéglő és mozi részére. **Gramofonok** tölsérral, valamint tölsér nélkül a legolcsóbbtól a legfinomabb kivitelig minden árban. Oriási választék.

Hanglemezek a legújabb felvételek. Használt hanglemezeket darabonként 1 koronáért készpénzen vásárolunk.

Írja meg, hogy milyen hangszert óhajt vásárolni. Arról küldünk képes árjegyzéket.

Használt hangszereket újakra becserélünk vagy készpénzért megvásárolunk. Az összes hangszerek javítása saját műhelyeinkben.

Az összes hangszerek gyára és legnagyobb raktára.

Sternberg Armin és Testvére
CS. ÉS KIR. ÜDVI. HANGSZER-GYÁR.
HASZNÁLT DUGÓKAT KILOJÁT 25 KOR.
ÚJ PARAFADUGÓKAT KILOJÁNT 85 KOR.
MINDEN MENNYISÉGBEN ELŐZETES MINTA BEKÜLDÉSE MELLETT
BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 60.
KÉPES ÁRJEJYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.